

Джерело: [BBC Україна](#)

Анна Багряна - автор прозових і поетичних творів, драматург і перекладач. Цього року до "довгого списку" номінантів на премію [Книга року BBC](#) потрапив її роман "[Дошкуляка](#)"

. Про свою книгу, її героїв і читачів письменниця розповіла в інтерв'ю [BBC Україна](#).

BBC Україна: Розкажіть, будь ласка, трьома реченнями про що Ваша книга?

Анна Багряна: Про те, як людина, піддаючись спокусам своєї доби, збивається на манівці, губиться в пошуках власного призначення, плутаючи корисне зі шкідливим, і врешті сама себе заводить себе в глухий кут. Але не все так сумно. Для мене цей твір – також і своєрідна гра, один довгий абсурдний сон, який може наснитися кожному, хто, подібно до моїх героїв, має не зовсім чисте сумління.

BBC Україна: Як би Ви самі визначили її жанр?

Анна Багряна: Мабуть, найближче цей текст до визначення "соціально-психологічний роман", хоча й не позбавлений елементів іронії, навіть сатири. Якби це був драматичний твір, я назвала б його трагікомедією.

BBC Україна: Опишіть, як Ви уявляєте свого читача: звички, інтереси, вподобання?

Анна Багряна: Завдяки автограф-сесіям, які проходять на книжкових форумах і презентаціях, маю можливість не лише уявляти, а й бачити своїх читачів. Всі вони – різні, але, очевидно, щось таки їх об'єднує: цікавість до сучасної літератури, любов до українського слова, довіра до нових авторів.

ВВС Україна: Антон Дошкаляка, головний герой роману, – типовий представник сучасного суспільства чи радше виняток?

Анна Багряна: Це узагальнений образ, який я створила на основі власних спостережень за конкретними людьми з мого професійного оточення і водночас – цілком вигаданий персонаж. Далеко не привабливий, а проте й не такий вже негативний. Думаю, це радше біла ворона, ніж типовий представник сучасного суспільства, адже на відміну від більшості "героїв нашого часу" мій Дошкаляка не боїться бути щирим із собою, визнавати власні помилки, картати себе за надмірний цинізм і прагнути стати кращим. Отже, не зовсім пропадає людина. Мені б хотілося, аби цей образ викликав у читачів не роздратування й осуд, а чисто людське співчуття і навіть бажання простягнути руку допомоги. Адже не виключено, що такі дошкаляки живуть довкола нас, а може – і в кожному з нас.

ВВС Україна: Працюючи у відділі переосмислення журналу "Кримінальний світ", Антон спілкується з багатьма злочинцями і, зрештою, саме деякі з них стають його найкращими друзями. Як ви вважаєте, чи заслуговує кожен в житті на другий шанс і чи може людина змінитися кардинально?

Анна Багряна: Шанси стати добрими, благороднішими даються нам щодня, аби було бажання вдосконалюватися. Хоча кардинальні зміни в свідомості, як на мене, можливі лише після якогось сильного душевного потрясіння. Людина повинна пережити страх смерті, велике розчарування або велику втрату, аби переосмислити своє життя й подивитися на світ під зовсім іншим кутом зору.

ВВС Україна: Марія, яку Антон ідеалізує в своїй уяві, наприкінці роману виявляється звичайною акторкою у далеко не найкращому фільмі. Чи означає це, що ідеалу не може існувати в принципі? На думку автора, дошкаляки живуть довкола нас, а може – і в кожному з нас

Анна Багряна: Тут ідеться навіть не про ідеал, а про те, що сучасний світ переповнений симулякрами, заміниками усього справжнього: справжніх духовних цінностей, справжньої віри, справжніх почуттів, справжніх людей... Тому іноді так легко попастися в тенета ілюзії, фальші.

ВВС Україна: У романі ресторан "Гріхи", де відвідувачі мають змогу привселюдно висповідатися у власних гріхах, користується шаленою популярністю. Як на Вашу думку, чи мав би подібний заклад таку саму популярність серед реальних громадян сучасної України?

Анна Багряна: Сумніваюся, що в реальності люди можуть так відверто розповідати одне одному про свої гріхи, як в моєму романі. І взагалі вважаю, що сповідатися потрібно не

Анна Багряна: можливо, дошкаляка живе в кожному з нас

Написав Яна Грибовська

Неділя, 02 грудня 2012, 19:13

перед священиком чи психоаналітиком, не перед іншими людьми і навіть не перед Богом, а, в першу чергу, перед самим собою. Лише тоді можливе повне душевне очищення. А доки будемо займатися самообманом і шукати для себе виправдань, не допоможе жодна церква, жоден відділ переосмислення, жоден ресторан... Хоча деякі мої знайомі, які прочитали цей роман, вже казали мені: "Непогана ідея – відкрити такий заклад в Києві"...

ВВС Україна: Яку останню книжку Ви прочитали?

Анна Багряна: Збірку есеїв польського письменника Войцеха Пестки "До побачення в пеклі". З поезії – книжку Петра Коробчука "Боса флейта".

З Анною Багряною розмовляла Яна Грибовська.